

ဤကံကြီးရှင် ဝေရောင်ပေါင်

မူရင်းစာရေးဆရာ-ကျင်းယ့်

မြန်မာပြန်

ဆရာခွန်
စာစဉ်-၇

(အပိုင်း ၉၁-၁၀၅)

ဂန္ထဝင် တရုတ်သိုင်းဝတ္ထုကြီး

အပိုင်း(၉၁)

ဂူရင်ရှောင်တို့ ဘက်မှ မည်သို့သော ပညာရှင်မျိုးကို ပွဲထုတ်မည်နည်း။
လူအားလုံးတို့က သိချင် နေကြပေသည်။

ဂူရင်ရှောင်က စဉ်းစားနေသည်။ မည်သည့် စကားမျှ ပြန်မပြောသေး။

ထိုစဉ် သူ၏ ကိုယ်ရံတော် ၁၆ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က ခန်းမင်းသား
အား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီးနောက်

"အရှင်မင်းသားကို သံတော်ဦး တင်ပါတယ် ... ကျွန်တော်မျိုးတို့ အားလုံး
ရဲ့ သိုင်းပညာတွေက နိမ့်ကျလွန်းလှပါတယ် ခင်ဗျာ ... ကျွန်တော်မျိုးတို့
အနေနဲ့ အရှင်သားရဲ့ နန်းတော်က သိုင်းဆရာတွေကို ဘယ်လိုမှ မယှဉ်နိုင်
ပါဘူး ... ကျွန်တော်မျိုးတို့ ကိုယ်တော်လေးကို အဖော်ပြုပြီး နေပြည်တော်
ကို လိုက်လာတာကလည်း ကိုယ်တော်လေးရဲ့ နေ့စဉ် ဗာဟီရ
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ
ကိုယ်တော်လေးကလည်း ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို အရှင်မင်းသားနဲ့ အမတ်ကြီး
အရာရှိကြီးတွေကို မစော်ကားမိဖို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တားမြစ်ထားပါတယ်
ခင်ဗျာ ... ဒီအမိန့်ကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ မနာခံပဲ မနေဝံ့ပါဘူးခင်ဗျာ"

ခန်းမင်းသားက ရယ်မောလိုက်သည်

"ဟားဟားဟားဟား ပင်းစီးဝမ်က အလွန် အမြော်အမြင် ရှိပါပေတယ် ...
ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က ဒီနေ့ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့် သရုပ်ပြရုံ သက်သက်ပါ
ဘယ်သူ့ ဘယ်သူမှ ထိခိုက်စေဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး ... ဒီတော့ မောင်မင်းရဲ့

ဆရာက မေးလာရင် ကျုပ်က တောင်းဆိုလို့ပါ လို့သာ ပြောလိုက်ပါ"

ထိုလူက ဦးညွှတ်လိုက်ရင်း

"အရှင်မင်းသားရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒကို မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်လို့ ကျွန်တော်မျိုး တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အရှင်မင်းသား"

ခန်းမင်းသားက စိတ်ထဲမှ ဒေါသထွက်သွားသည်

"မင်းတို့က ဂူဆန်းကုကိုပဲ လူလို့ ထင်ပြီး ငါ့ကိုတော့ စိတ်ထဲ ထည့်မထား ဘူးပေါ့လေ ဒီတိုင်းဆိုရင် မင်းကြီးက အမိန့်ပေးရင်တောင် မင်းတို့က လိုက်နာမယ့်ပုံ မပေါ်ဘူး"

ခန်းမင်းသားက ပြောလိုက်သည်.

"ဒါဆိုရင် တခြားလူတွေက မောင်မင်းကို ထိုးရင်တောင် မောင်မင်းက ပြန်မခုခံဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"

ထိုလူက ပြန်ပြောသည် ...

"မှန်ပါ ကျွန်တော်မျိုး ယူနန်မှာကတည်းက ကြားဖူးခဲ့တာက ကောင်းကင်ဘုံရဲ့ သားတော်ရဲ့ လက်အောက်က မင်းညီမင်းသားတွေ၊ နယ်ဘက် စစ်ဘက် အရာရှိကြီးတွေ၊ စစ်သည် ရဲမက်တွေနဲ့ ပြည်သူတွေ အားလုံးဟာ မျှမျှတတ တွေးတော ဆင်ခြင်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချည်းပဲတဲ့ ... ကျွန်တော်မျိုးတို့က ဟိုးနယ်စွန့်နယ်ဖျားက တောသား အရိုင်းတွေပါ ... ခု နေပြည်တော်ကို ရောက်ခွင့်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော်မျိုးတို့က ရိုက်ပျိုးရပါ မယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ စော်ကားမိလို့ မဖြစ်ပါဘူး ... ဒါကြောင့် ဒီက လူတွေက လည်း အကြောင်းမဲ့တော့ ကျွန်တော်မျိုး တို့ကို ရိုက်နှက် နှိပ်စက်လိမ့်မယ် လို့ မထင်မိပါဘူးခင်ဗျာ"

ခန်းမင်းသားမှာ ပို၍ပင် ဒေါသထွက်သွားသည်။ သူက နောက်သို့ လှည့်

လိုက်ပြီးနောက် ရှင်းကျိုးကိုယ်တော်အား ပြောလိုက်သည် ...

"ကဲ ရှင်းကျိုး ကိုယ်တော်နဲ့ ဆရာချိုတို့ ... ဒီ ယူနန်က မိတ်ဆွေတွေက ကျုပ်တို့ကို အသိအမှတ် မပြုဘူး ဖြစ်နေတယ် ကျုပ်တို့ ဘာမှ မတတ်နိုင် တော့ဘူးလား"

"ဟားဟားဟားဟားဟားဟား"

ရှင်းကျိုးကိုယ်တော်က ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောရင်း မတ်တတ်ရပ်ကာ ပြောလိုက်သည် ...

...

"မင်းသား ဒီယူနန်က လူတွေက ရှုံးမှာ ကြောက်နေကြတာပါ သူတို့ မျက်နှာပျက်ရမှာကို စိုးရိမ်နေကြတာပါ ... တခြား လူတွေက သူတို့ မျက်နှာ ကို လက်သီးနဲ့ တကယ် ထိုးရင် သူတို့က ပြန်ထိုးမှာလား ငြိမ်ခံနေမှာလား ရှောင်ပေးမှာလား ဆိုတာ ကျုပ်တော့ သိချင်နေမိတယ်ဗျို့"

စကားဆုံးသည်နှင့် သူက ရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်ရာ အစောက စကားပြော လိုက်သည့် ယူနန်သိုင်းသမား၏ ဘေးသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိသွား တော့သည်။

ရှင်းကျိုး ကိုယ်တော်က ရယ်မောလျက် ပြောလိုက်သည်

"ကျုပ်က ခပ်ညံ့ညံ့ လက်ဝါးသိုင်းလေး ဘာလေးတော့ တတ်ထားပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ခုနက ထွက်သွားချင်လျက်နဲ့ ထွက်သွားလို့ မရခဲ့တဲ့ ဆရာလန်းရဲ့ ပညာထက်တော့ နည်းနည်းလေး ပိုသာတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ် ... မင်းသား ကျုပ်က ဒီခန်းမထဲက အုတ်ခဲ တစ်ချပ်လောက်ကို ဖျက်ဆီးမိရင် မင်းသား က ဗွေယူမှာလားဗျာ"

ခန်းစီးမင်းသားက သူ၏ သိုင်းသမားများထဲတွင် ရှင်းကျိုးဆရာတော်၏

သိုင်းပညာက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြောင်း သိထားသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်း ကျိုးကိုယ်တော်၏ စကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့် သူက ပညာပြလို၍ ခွင့် တောင်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

ခန်းမင်းသားက ဝမ်းသာအားရပင် ပြောသည် ...

"ရပါတယ် ကိုယ်တော် စိတ်ကြိုက်သာ လုပ်ပါ အုတ်ခဲ အချပ် ၁၀၀ လောက် ပျက်စီးသွားလည်း အရေးမကြီးပါဘူး"

ရှင်းကျိုးကိုယ်တော်က ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ချလိုက်ကာ လက်ဝါးဖြင့် ကြမ်းပြင်အား တစ်ချက် ရိုက်လိုက်သည် ...

"ဖတ်"

သူက လက်ဝါးကို မြှောက်လိုက်သောအခါ ကြီးမားသည့် အစိမ်းရောင် အုတ်ချပ် တစ်ချပ်က သူ၏ လက်ဝါးတွင် ကပ်လျက် ပါလာလေသည်။ ထို အုတ်ချပ်မှာ ၁၇လက်မ ပတ်လည်ခန့် ရှိလေသည်။ အုတ်ချပ်က အလွန် လေးလံသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခိုင်မြဲစွာ မြှုပ်နှံ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအုတ်ချပ်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ဆွဲနုတ်၍ လက်ဝါး ပြင်တွင် အောက်မကျစေပဲ ကပ်နေအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည့် အစွမ်းမှာ သူ၏ အတွင်းအား မည်မျှ ကောင်းမွန် ပြည့်ဝကြောင်း ဖော်ပြနေသလိုပင်။

ရှင်းကျိုးကိုယ်တော်က အုတ်ချပ်ကို ကိုင်ထားခြင်း မဟုတ်။ လက်ဝါးတွင် ကပ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူက သူ၏ မျက်နှာရှေ့တွင် လက်ဝါးကို ထောင်ပြသည်။ မှောက်ပြသည်။ သူ၏ ဆွဲငင် အတွင်းအားကို ရုပ်သိမ်း လိုက်သော အခါမှပင် အုတ်ချပ်က ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။

အုတ်ခဲက ပြုတ်ကျသွားရာမှ သူ၏ ရင်ဘတ်နှင့် တစ်တန်းတည်း အနေအထားသို့ ရောက်သောအခါမှ သူက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို အပြင်ဘက်

မှ အတွင်းဘက်သို့ ရွေ့လျားစေကာ အုတ်ချုပ်၏ အစွန်း နှစ်ဖက်ကို ပုတ်
လိုက်ရာ အုတ်ချုပ်ကြီးမှာ အမှုန့်များ အဖြစ် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ တဖွားဖွား ကျ
သွားလေတော့သည်။

...

"ကောင်းလိုက်တဲ့ ပညာ"

လူတိုင်းက ချီးကျူးလိုက်ကြသည်။

ရှင်းကျီးကိုယ်တော်က အုတ်ချုပ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အပြည့်အဝ ညှပ်၍
ရိုက်ချလိုက်ခြင်း မဟုတ်ပဲ တစ်ဖက် တစ်လက်မစီခန့် နေရာကိုသာ ထိ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူထုတ်ဖော်လိုက်သည့် အတွင်းအားက
အုတ်ချုပ် တစ်ချပ်လုံးကို အမှုန့် ဖြစ်သွားစေရန် စွမ်းဆောင် နိုင်ခဲ့ခြင်းပင်
မဟုတ်ပါလော။

.

ရှင်းကျီး ကိုယ်တော်က ဂူရင်ရှောင်၏ နောက်လိုက်ရှေ့သို့ သွား၍ လက်
နှစ်ဖက် ဆုပ်ရင်း ပြောလိုက်သည် ...

"ဒီက မိတ်ဆွေရဲ့အမျိုးအနွယ်နဲ့ နာမည်က ဘယ်လို ခေါ်သလဲဗျာ"

ထိုလူက လက်သီးနှစ်ဖက် ကို ပြန်ဆုပ်လိုက်ရင်း ...

"ဆရာတော်ရဲ့ အံ့ဖွယ် လက်ဝါး အတွင်းအားကြောင့် ဒီနေ့မှာ ကျုပ်
အမြင်ကျယ်ခဲ့ရပါပြီ ခင်ဗျာ ... ကျုပ်က တောကြိုအုံကြားက နာမည် မရှိတဲ့
လူရိုင်းလေး တစ်ယောက်ပါခင်ဗျာ"

ရှင်းကျီးကိုယ်တော်က တဟားဟား ရယ်လိုက်ရင်း ပြောသည်.

"ဪ တောကြိုအုံကြားက လူရိုင်းတွေက မျိုးနွယ်လည်း မရှိ နာမည်
လည်း မရှိဘူးကိုး ဟားဟားဟားဟား"

ထိုလူ၏ မျက်ခုံးများက မြင့်တက်သွားကာ ဒေါသ အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ထိုလူက ချက်ချင်းပင် မျက်နှာကို ပြင်လိုက်ပြီး မည်သို့မျှ မထူးခြားလေဟန်ဖြင့် ...

"ကျုပ်တို့လို တောကြိုအုံကြားက လူတွေမှာ နာမည်ရှိတယ် ဆိုရင်တောင် "အားမြောင်" တို့ "အားကောက်" တို့ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ ... ဒါကြောင့် ဆရာတော် အနေနဲ့ သိရလည်း ဘာမှ မထူးပါဘူး"

(အားမြောင် = မောင်ကြောင်၊ အားကောက် = မောင်ခွေး)

...

ရှင်းကျီး ကိုယ်တော်က .

"အင်း မိတ်ဆွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော်တော် ထိန်းနိုင်တာပဲကိုး ... ဒီနေ့မှာ ခန်းမင်းသားက ဂိုဏ်းသရေရှိ ဧည့်သည်တော်တွေ အများကြီးနဲ့ အတူ စားသောက်ပွဲကြီး တစ်ခု လုပ်ပေးတယ် ... ဒီလိုပွဲမျိုးဆိုတာ ဒီပီကင်း နေပြည်တော် မှာတောင် ကြုံခေါင့်ကြုံခဲ ပွဲကြီးမျိုးပါပဲ ... မင်းသားက သူနဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေ စိတ်ပျော်ရွှင် ရယ်မောရအောင် ကျုပ်တို့ရဲ့ မဖြစ်စလောက် ပညာလေးတွေကို ကစားပြခိုင်းတယ် ... မိတ်ဆွေက ဘာမှ မပြဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတော့ ခန်းမင်းသားနဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီးတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို ချေဖျက်လိုက်တာနဲ့ မတူဘူးလား ... ခင်ဗျားက ကိုယ့်ရဲ့ အဆင့်အတန်းကို လိုတာထက် အများကြီး ပိုပြီး တန်ဖိုးထားလိုက်တာလား"

ထိုလူကလည်း စကားကြွယ်လှသည် ...

"ကျုပ်က တောထဲက လယ်သမားတွေရဲ့ သိုင်းကွက် နည်းနည်းလောက်ပဲ သင်ထားတာပါဗျာ ကန်းကျိုးက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက ဆရာတော် ရှင်းကျီးကို ဘယ်လိုလုပ် ယှဉ်နိုင်ပါ့မလဲလေ ... ဒါကိုမှ

ဆရာတော်က အတင်း ယှဉ်ချင်နေတယ် ဆိုရင်လည်း ကျုပ် ရုံးသွားပြီလို့ သာ မှတ်လိုက်ပါ ဆုငွေ ငွေတုံး ၂ တုံးကိုလည်း ဆရာတော်ကပဲ အလှူခံ လိုက်ပါ"

စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုလူက သူ၏ နေရာသို့ ပြန်သွားရန် လှည့်ထွက် သည်။

"ခဏနေဦး"

ရှင်းကျီးဆရာတော်က အော်လိုက်သည် ...

"ငါ့ကိုယ်တော်က မိတ်ဆွေရဲ့ သိုင်းပညာကို စမ်းသပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီ ... ခု ကျုပ်က နှစ်ဆင့်လက်သီးနဲ့ မိတ်ဆွေရဲ့ နားထင် နှစ်ဖက်က ထိုက်ယန် သွေးကြော နေရာတွေကို တိုက်မယ် ကျေးဇူးပြုပြီး ပြန်တိုက်ပေးပါ"

ထိုလူက ခေါင်းကိုသာ ယမ်းလိုက်သည်။

"ယား ..."

ရှင်းကျီးကိုယ်တော်က အတွင်းအားကို စုစည်းလိုက်ရာ သူ၏ သင်္ကန်း လက်စ နှစ်ဖက်က ဖောင်းပွလာသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို အပြင်ဘက်သို့ ဖြန့် ကားပြီးမှ အတွင်းဘက်သို့ ဆွဲယူလိုက်ကာ ထမင်းစား ပန်းကန်လုံးခန့် ပမာဏရှိသည့် သူ၏ လက်သီးကြီး နှစ်လုံးက ထိုလူ၏ နားထင် နှစ်ဖက်သို့ ညှပ်ရိုက်ချလိုက်သည်။

အစောပိုင်းက အုတ်ချပ်ကြီးအား အသာအယာ ထိလိုက်ရုံနှင့် အမှုန့်ဖြစ် သွားစေသည့် တိုက်ကွက်။ ထိုတိုက်ကွက်ကို ထိုလူက မရှောင်လျှင် သေ ဖွယ်ရာသာ ရှိသည်။

သို့သော် ထိုလူက လုံးဝ မရှောင်ပါ။ လက်ကလေး တစ်ချက်ပင် မလှုပ်၊ ခြေထောက်လည်း အနည်းငယ်မျှ မကြွေ။ ဦးခေါင်းကိုလည်း မလှုပ်ရှား၊

ယုတ်စွ အဆုံး မျက်တောင်လေး တစ်ချက်ပင် မခတ်။ ထုံဆေး ထိုးပေးထား သည့် သစ်သား ရုပ်တုကြီးအလား မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ရှင်းကျီးကိုယ်တော်က ထိုလူ လှုပ်ရှားလာရန်သာ ရည်ရွယ်၍ တိုက်ခိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုလူအား ထိခိုက်စေရန် မရည်ရွယ်ပါ။ ထိုလူက မတုန်မ လှုပ် ငြိမ်သက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ သူက ထိုလူအား ထိခိုက် အောင် မလုပ်ဝံ့ပါ။

"ဦး"

လက်သီးနှစ်လုံးက ထိုလူ၏ နားထင် နှစ်ဖက်အား ထိလုဆဲဆဲတွင် အပေါ် သို့ ထောင်တက်သွားသည်။ သင်္ကန်း လက်စများကမူ ထိုလူ၏ မျက်နှာကို ပွတ်သပ် ကျီစယ်သွားသည်။

ထိုလူက ခပ်သဲ့သဲ့မျှ ပြုံးလိုက်ပြီးနောက် ပြောလိုက်သည် ...

"ဆရာတော်ရဲ့ လက်သီးသိုင်းကတော့ အံ့မခန်းလောက်ပါပဲဗျာ"

ခန်းမအတွင်းရှိ လူများက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် သူတို့အား ကြည့်နေကြ သည်။ ထိုလူ၏ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာမှုကို ချီးကျူးမိကြသည်။ ရှင်းကျီး ကိုယ်တော်ကသာ လက်သီးချက်ကို လမ်းကြောင်း မလွဲလိုက်လျှင် ယခု အချိန် ဆိုလျှင် ထိုလူ သေနေလောက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။ သည်လူက သူ၏ အသက်ကို ကလေးကစားစရာ ကဲ့သို့ အောက်မေ့နေရော့သလား။ သူက ရူး နေသည်လား။

ရှင်းကျီး ဆရာတော်မှာလည်း သူ၏ လက်သီးကို လမ်းကြောင်းလွဲလိုက် စဉ် သူ၏ လက်မောင်းကို ခါထုတ်လိုက်ရသဖြင့် လက်မောင်းများပင် အော င့်သွားလေသည်။

ရှင်းကျီးဆရာတော်က လက်မလျှော့သေးပါ။ လက်လျှော့၍ လည်း မဖြစ်

ပါ။ လက်လျှော့ လိုက်ပါက သူက အရှက်ရသွားရပေမည်။

သူက ပြောလိုက်ပြန်သည် ...

"မိတ်ဆွေက ကျုပ်ကို မျက်နှာသာ မပေးချင်တော့လည်း ကျုပ်အနေနဲ့ မိတ်ဆွေကို ရိုင်းပျရတော့မှာပါပဲ ... ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်က "ကျားနက် နှလုံးထုတ်" သိုင်းကွက်နဲ့ မိတ်ဆွေရဲ့ ရင်ဝကို တိုက်ပါ့မယ်"

"နှစ်ဆင့်လက်သီး " သိုင်းကွက်နှင့် "ကျားနက် နှလုံးထုတ်" သိုင်းကွက် တို့မှာ အခြေခံ လက်သီး သိုင်းကွက်များ ဖြစ်ကြသည်။ သိုင်းပညာကို နှစ်ရှည်လများ လေ့ကျင့်သူတိုင်း ဤသိုင်းကွက်များကို တတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်သည်။ ယခု ရှင်းကျီးဆရာတော်က မတိုက်ခိုက်မီ သိုင်းကွက် အမည်ကို ထုတ်ပြောလိုက်ခြင်းမှာ သူ၏ ခွန်အား သက်သက်ဖြင့် အနိုင်ယူလို၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူက အနိမ့်ဆုံး သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြု တိုက်ခိုက်လိုက် ခြင်းဖြင့် ပြိုင်ဘက်အား အထင်သေးကြောင်း ပြသလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူက ခပ်ပြုံးပြုံးလေးသာ လုပ်နေပြီး တစ်ခွန်းမျှ ပြန်မပြောချေ။

ရှင်းကျီးဆရာတော်မှာ ဒေါပွသွားကာ စိတ်ထဲမှ ကြိုးဝါးလိုက်မိသည် ...

"ဟင့် ငါ့လက်သီးက မင်းကို အတွင်းဒဏ်ရာ ရစေလိမ့်မယ် မင်း ချက်ချင်းတော့ မသေဘူး ဂရုစိုက်လောက် နေမှ သေမှာ ဆိုတော့ ငါလည်း မျက်နှာပျက်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူးပေါ့"

သည်တစ်ခါတွင် သူက အလျှော့ မပေးတော့ပါ။

ရှင်းကျီးဆရာတော်က မြင်းထိုင် ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ညာလက်သီးဖြင့် ထိုလူ၏ ရင်ဝသို့ ထိုးလိုက်တော့သည်။

"ဝှစ်"

"ဝုန်း"

လက်သီးက ထိုလူ၏ ရင်ဝသို့ ထိသွားသည်။ ထိုလူက ခန္ဓာကိုယ် ယိမ်းယိုင်သွားကာ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်ပြီးနောက် ...

"ကျုပ် ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်ရပြီ ဒါကြောင့် ဆရာတော် နိုင်သွားပါပြီ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှင်းကျီးဆရာတော်က အတွင်းအား သုံး၍ ထိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အတွင်းအား အပြည့်ထည့်ထားခြင်း မဟုတ်သော်ငြား ဤလက်သီးချက်၏ အားအင်မှာ မသေးလှချေ။ သို့သော် ထိုလူက မည်သို့မျှ ဖြစ်ဟန် မရှိပါ။ စကားကိုပင် ပုံမှန် လေသံအတိုင်း ပြောနေနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့် အတွင်းဒဏ်ရာမျိုးကိုမှ ရရှိမသွားမှန်း သေချာလှသည်။ ကြည့်ရှုနေသူများထဲမှ အုပ်ချုပ်ရေး ဆိုင်ရာ အရာရှိကြီးများက ဤသဘောတရားကို နားမလည်ကြပါ။ သို့သော် စစ်ဘက် တပ်မှူးများနှင့် သိုင်းသမားများကမူ ထိုလူက ရှင်းကျီး ဆရာတော်အား တမင်ပင် အရှုံးပေးလိုက်ကြောင်း သိလိုက်ကြသည်။

ဝေရှောင်ပေါင်က အုပ်ချုပ်ရေးဖက်မှ လူ မဟုတ်သလို စစ်ဘက်မှ လူလည်း မဟုတ်ပါ။ သူက နားလည်သလိုလို ရှိသော်လည်း နားမလည်သည့် လူ မျိုးသာ ဖြစ်သည်။

ရှင်းကျီးရသေ့မှာ သိုင်းလောကတွင် အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်မှု ရရှိနေသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူက သူ့ကိုသူ ဂုဏ်ယူနေသူ ဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့သော အနိုင်ရမှုမျိုးကိုမူ သူက မည်သို့ ကျေနပ်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏ မျက်နှာက တဖြည်းဖြည်း ညိုမည်းလာတော့သည်။

"ကဲ ဒါဆိုလည်း နောက်လက်သီးတစ်လုံးကို မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်ပါဦး"

"ဝှစ်"

သူက ထိုလူ၏ ရင်ဝသို့ပင် လက်သီး တစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။ ယခု တစ်ကြိမ်တွင် သူက အတွင်း ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှကို ထုတ်သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤလက်သီးချက်သာ မိသွားပါက ထိုလူမှာ ပွဲချင်းပြီးပင် သေဆုံး သွားရပေမည်။ သို့သော် ...

လက်သီးက ထိုလူ၏ ရင်ဝမှ အင်္ကျီစကို ထိမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ၏ ရင်ဘတ်က ရုတ်တရက် အတွင်းသို့ ကျုံ့ဝင်သွားသည်။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် ကမူ နောက်ဘက်သို့ ၅ပေခန့်အထိ လွင့်ထွက်သွားသည်။ သို့သော် သူက လဲကျမသွားပါ။ မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင် နေနိုင်ခဲ့လေသည်။ ရုတ်တရက်ကြ ည့်လျှင် သူက လက်သီးချက်ကြောင့် နောက်သို့ လွင့်ထွက်သွားရသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်တွင် သူက လက်သီးချက်ကို ရှောင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

...

ရှင်းကျီးဆရာတော်၏ လက်သီးက လေကိုသာ ထိုးမိသွားသည်။ သူက ဒေါသထွက်သွားကာ ရှေ့သို့ နှစ်လှမ်းတိုးလိုက်ပြီး ညာခြေဖြင့် ထိုလူ၏ ရင် ဝသို့ ခြေပုံ ကန်ချက် တစ်ချက် ထုတ်လိုက်သည်။

"အား"

ထိုလူက အော်လိုက်သည်။ ကန်ချက်က သူ့အား ထိသွားပြီဟု ထင်လိုက်ရ သည်။

...

လူအားလုံးတို့က တိုင်ပင်ထားသည့် အလား မတ်တတ်ရပ်လိုက်မိကြ သည်။ ထိုလူက လဲကျမသွားပါ။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်က နောက်သို့ ယိုင်သွား

သည်။ သို့သော် သူ၏ ခြေအစုံကမူ ကြမ်းပြင်နှင့် သံမှိုစွဲထားသည့် အလား
လုံးဝ မရွေ့ပါ။ ဒူးခေါင်း နှစ်ဖက်က ကွေးနေကာ ခန္ဓာကိုယ် အပေါ်ပိုင်းသာ
ရေပြင်ညီ အတိုင်း နောက်သို့ လန်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်က လေထဲတွင် ရေပြင်ညီအတိုင်း ချိတ်ဆွဲထားသည့် သစ်တုံးကြီး
ပမာ ဖြစ်နေလေသည်။ သူ၏ ကျောပြင်နှင့် ကြမ်းပြင်မှာ ၆ လက်လက်မ ခ
န့်သာ ကွာတော့သည်။
